

ZONDAG 7. MAART.

De prijs, dezer Courant, die, gezegd, vijfmaal
a weeks wordt uitgegeven, is, op Dinsdag,
Woensdag, Donderdag, Vrijdag en Zondag, is
/5 in de drie maanden.

De prijs der Advertentien is, van een tot vijf
regels, /1.00, en voor alken regel daarboven 20
centen, behalve 35 centen tegebragt, voor elke
plaatsing.

Bevrediging der nationale verlangens.

Het Londonsche dagblad, *the Globe*, behelsde dezer dagen een uitmuntend artikel ten behoeve der Pruisische natie, aan welke het den weg aanwees ter erlanging van de constitutionele voorregten, welke Z. M. FREDERIK WILLEM haar voortdurend onthoudt. Aanhemende, dat de algemeene standen-vergadering de koorden der beurs in handen heeft, — hetgeen tot nog toe, echter, niet dan uitzonderingswijze het geval is, — betoogt het Engelsche blad, dat dit reeds toereikt om zich *ipso facto* in het bezit van het overige te stellen. Dit bij het bestaan der premisse, de conclusie juist is, — dit hebben wij meermalen beweerd. Herhaaldelijk, en reeds voor langen tijd, hebben wij aangevoerd, dat wij het slechts te wijten hebben aan de flauwhartigheid der vertegenwoordiging, wanneer ons nog zoo vele constitutionele voordeelen en waarborgen ontbreken. Bekleed met het regt om begrotingen te weigeren, had de Kamer kunnen en behooren te erlangen, wat zij ten behoeve der natie noodwendig woude. Volgens de discussie over de ministeriële verantwoordelijkheid, die hoofdbron van constitutioneel regt, toonden wij te vergeefs aan, dat het slechts van de Kamer afhing, die heilzame instelling, in haren vollen omvang, in het leven te roepen; bekrompen, kleingeestig, doortrokken van blind geloof en slaafsche onderdanigheid, en als gevoelde zij zich onmagtig om eigenhandig iets daar te stellen, — wilde zij liever eene dootte letter in de grondwet doen schrijven, die alle wettelijke wijzen der vertegenwoordiging der provinciale staten hielden, voortdurend nutteloos, de koorden der beurs in de hand, maar ook niets meer dan de koorden .. de beurs selve, was in andere handen en de vertegenwoordigers des volks? hielden de koorden slechts vast ... om er aan te worden!

Mogten wij eindelijk uit de voortreffelijke aanwijzing, welke de *Globe* aan de Pruisische vertegenwoordiging geeft, leeren wat zij reeds lang hadden kunnen doen, en nog dadelijk, doen kunnen, wanneer zij — volgens het Spaansche spreekwoord — niet langer »eene tong zonder handen» willen zijn.

Zie hier het artikel van den *Globe*:

»Koning FREDERIK WILLEM heeft, eindelijk, aan zijne onderdanen vat gegeven op het eigenlijk handvat van de magt — de koorden der beurs. Hij heeft dezelve niet volkomen uit de hand gegeven, maar de Pruisen hebben greep; en, vereenigen zij gematigdheid, standvastigheid en behendigheid, zoo zullen zij het overige bekomen. Ten einde zij volkomen begrijpen wat er schuilt in de kiem van magt, welke hun zoo laat bedeed is, en dezelve zoo volledig en gelukkig mogelijk mogen doen ontwikkelen, wordt het van belang voor hen, te overwegen: wat zij kunnen doen, waarover het in hunne magt is te beschikken en wat hun eerste stap behoort te wezen. Sprekende als medeburgers in de maatschappij van het vrije Europa, en met bedravige praktische onderzanding van het raderwerk eener monarchie, beperkt door volksvertegenwoordiging, — mogen Engelschen beproeven eenen wenk te geven ten behoeve van het jongste onder de vrije landen.

»Er bestaat bij ons eene instelling, welke door geen charter (grondwet) is ingevoerd, welke alleenlijk op gebruik steunt en op de goedkeuring der natie; doch die evenwel een zoo hoofdzakelijk bestanddeel der beperkte monarchie uitmaakt, dat zij mag worden beschouwd als het eenige voldoende middel om het koningschap bestaanbaar te maken met volksvertegenwoordiging. Deze instelling is: ministeriële verantwoordelijkheid. Een buitenlandsch staatsman, die de Engelsche politiek aandachtig uit heten mogt kennen, zonder dezelve in hare werking te hebben gedaneelagen, zou zich kunnen buiten-grondwettige instelling (*unchartered institution*); en daar wij, op dit oogenblik, voor Duitsche lezers schrijven, zoo zullen wij ons eenige ophelderende woorden veroorloven.

»Bij ons liest de koning zijne ministers. Het Parlement handelt, niet rechtstreeks met den koning, maar met 's konings ministers, uitgezonderd ter wisseling van gebruikelijke pligtplegingen (*compliments of form*). De ministers kunnen behandeld worden met eene vrijmoedigheid, die hinderlijk, zoo al niet gevaarlijk zou kunnen zijn ten aanzien van den soeverein. Om de medewerking van het Parlement te bekomen, zonder hem om fondsen te bekomen, moeten de ministers,

door den soeverein gekozen, het Parlement voldoen. Dit is ministeriële verantwoordelijkheid; en hoe eenvoudig de instelling in haren aard en inhoud zijn moge, zij heeft de gewichtigste resultaten. Zij maakt de uitgestrektste vrijheid van nationale werking bestaanbaar met het heilige karakter en de veiligheid der soevereiniteit. Zij beschut den monarch voor alle botsing; behoedt hem niet alleen voor de gevolgen zijner eigene misgrepen, maar verhindert hem zelfs misgrepen te begaan. Zoo lang als hij ministers vindt, gezind om zijnen last op te volgen, zoo lang als dezen het Parlement overreden om hunne plannen goed te bekrachtigen, — zoo lang gaat alles goed. Het Parlement een voorstel af, zoo rigt zich deszelfs weigering niet aan den soeverein, maar aan de ministers. Is het voorstel wezenlijk uitvoerbaar, dan vindt de koning geschikter ministers, die er het Parlement toe overhalen. Vandaar de paradoxale stelregel van onze constitutie, dat »de koning geen kwaad doen kan.» Hij moge kwaad beoogen, — daarvan weet het Parlement niets; maar is er kwaad bedreven, zoo moeten er ministers geweest zijn om het te doen, en dezen zijn de misdadigers. In de theorie zijn zij deswege verantwoordelijk met hun hoofd, maar in de praktijk is zulk een pand van verantwoordelijkheid geheel in onbruik geraakt; de weigering van het Parlement om mede te werken tot den gang der regering, zet aan de verantwoordelijkheid genoegzame klem bij; eene klem, zoo nadrukkelijk, inderdaad, dat geen ministerie ooit de weigering selve afwerpt; maar bij hare eerste teekenen vrijwillig ophoudt te bestaan. Men zal opmerken, dat deze instelling een volkomen schild is voor den soeverein; ware zij volledig geweest in de dagen van KAREL I van Engeland, hij zou zijn hoofd niet hebben verloren; wierd zij thans in Frankrijk door en door begrepen en nagekomen, de geheele toestand van dat koninkrijk zou aan minder beleemmeringen en gevaren blootstaan. Zij veroorlooft, bij volkomene veiligheid van alle andere instellingen, eene vrijheid van volksvertegenwoordiging (*liberty of motion*). Wanneer, in Engeland, de openbare meening omzichtigheid is gekomen ten aanzien van eenigen maatregel, zoo is de natie alomstreeks staat om haar doel te bereiken, door, bij monde van haar verkozen Parlement, te

weigeren van mede te werken tot den gang der regering, onder alle andere ministers dan die, welke bereid zijn om genoeg te geven aan de nationale meening. Zulk een gang van zaken is zeker volstrekt onbestaanbaar met plotselijk of eenzijdig doorgedrevene veranderingen; — wat ook de dagbladen mogen zeggen van partij-schap, aristocratische of democratische, zij is, op zich zelve, volstrekt onmagtig in dit land. Maar de voormelde gang van zaken is zoo gunstig voor bedachtzaam overlegde verbeteringen, dat de samenstelling der vertegenwoordigende Kamer, door en door gewijzigd werd door de reforme-bill, met verbetering almede van de betrekking tusschen die Kameren andere deelen der regering. Verdere veranderingen in de huishouding van staat en de staatsregeling zijn thans onderhande, uit ontzag voor de nationale meening, en ter voorkoming van de tragere maar duidelijk voorziene nationale werking (*national action*). Zoodanig is nu, iederdaad, de strekking van de nieuwe politiek in Engeland — alle geweld en strijd voor te komen door de leiding der openbare aangelegenheden af te bakenen naar gelang van den wasdom der openbare meening. In geen ander land worden veranderingen zoo doeltreffend volbragt en met zoo weinig krachtsverkwisting — met zoo veel besparing van verdies, ja van krenking, aan elken maatschappelijken stand — met zoo volkomene veiligheid. Deze ministeriele verantwoordelijkheid, nu, die de sleutel is van al deze heilzame combinatiën, is iets, hetwelk geheel in het bereik ligt van ieder volk, hetwelk wat heeft op de hoorden der beurs. De nationale vertegenwoordigers behoeven slechts bezadigd, maar vast beraden, trapsgewijze maar klimmend, te verklaren, dat zij hunne medewerking tot den gang der regering slechts zullen verleenen aan zoodanige ministers, welke handelen naar genoeg van de nationale vertegenwoordiging, en de instelling, welke de vertegenwoordigende regering voltooit, is *ipso facto* daargesteld.

Zoo ooit, dan is daartoe thans, in Nederland, het oogenblik geschikt en gunstig. De natie is eenstemmig in hare afkeuring van onderscheidene even onkundige als waapwijze ministers. Zij is het over-meede, hare billijke wenschen autocratisch versmaad te zijn, toen mede, het land inwendig te zien vermolmen, bij de vreemden versmaad te zijn. Welan dus, Vertegenwoordigers des volks, weigert de begrotingen, allereerst, aan den autooratischen verwaarloozzer onzer kolonien, wijders aan den verwaarloozzer onzer nationale belangen en regten buiten 's lands, die diep idelen babbelaar niet, wiens laaghartige wrok beschuldigde burgers in boeijen laat sluiten, gratie doet weigeren, waar zij het meest zijn aan te span. *Journal de la Presse* door zijne referendarissen laat schrijven.

Buitenlandsche berigten.

PRUISSEN.

Berlijn, 28 febr. De brochures-literatuur over de nieuwe wetgeving is, maar men weet, geopend geworden met een pamflet, van hetwelk onze *Allgemeine Zeitung* bewaarde, dat het het gebied van regt verlaten had en daarom geene opmerkzaamheid verdiende. Niettemin is het werkje niet verboden geworden, waarin men met grond een blijk van vertrouwen onzer regering in het gesonden volkszin zien mag. Bij denzelfden uitgever, — *Wigand* te Leipzig — is nu eene tweede brochure, onder den titel: *De nieuwe stelling van Pruisen sedert 3 februari 1847*, verschenen, welke evenmin verboden is geworden en in welke de schrijver, een Pruis, die zijn volk en deszelfs toestanden van nabij meent te kennen, beter dan eene ander zijner medeburgers, aan den vereenigden landdag den raad geeft, om, door petitiën aan den koning, alle hinderpalen van deszelfs werkzaamheid uit den weg te ruimen, ten einde, zoodoende, tusschen de Scylla en de Charybdis op zijne vaart door te zeilen, namelijk tusschen de verwachting der kroon, dat de vergadering zich kortweg competent verklaren zal, en de verwachting des volks, dat de vergadering niet zal verklaren, dat zij, gelijk ze geconstitueerd is, competent is.

Stettin, 26 febr. Algemeene blijdschap heeft het berigt in onze stad verspreid, dat onze landsdag-afgevaardigde de volgende wenschen onzer stad als de zijnen aangenomen en aan den landdag voor te stellen besloten heeft: 1°. vertegenwoordiging onzer stad, door drie afgevaardigden bij den landdag; 2°. uitbreiding van den kring der verkiesbaarheid der landdag-afgevaardigden; 3°. openbaarheid der landdag-beraadslagingen, eventuele publicatie der protocollen met publiekmaking van de namen der sprekers; 4°. openbaarheid der beraadslagingen van de stedelijke afgevaardigden; 5°. wijziging der wetgeving, in zoo verre althans, dat aan de nieuwafgeinstelde vereenigde lands-standen eene regelmatige bijeenroeping in niet te lang te verschuiven tijd gewaarborgd en hun eene wezenlijke controle over de staats-uitgaven gegarandeerd worde; 6°. wijziging der wetten omtrent de invoering van de Berlijner strafvordering; 7°. erkenning, door den staat, der Duitsch-katholijken; 8°. opheffing, van het zoutmonopolie en vaststelling eener belasting op den invoer; 9°. uitbreiding der verplichtende bepalingen aangaande het bestel der kerkelijke goederen voor de mark Brandenburg op Pommeren; 10°. oprigting van een zelfstandig handels-ministerie; 11°. emancipatie der joden; 12°. opheffing afmindering der belasting op varkensvleesch en rogge.

Keulen, 4 maart. Gisteren namiddag passeerde hier de Indische overlandpost. De heer *von Schwarzer* en *Prinshofer* kwamen juist bij het vertrek van den eersten namiddagtrein naar Aken aan, en de heer *von Schwarzer* zal ongeveer te 6 ure heden morgen Londen bereikt hebben. De zeovaart van Alexandrië tot Friest had weder den langen tijd van 182 uren aangehouden; daarentegen was de landreis in den uiterst korten tijd van 7 1/2 uren gedaan. Nieuws van eenig belang behelzende de tot 1 februari loopende *Bombaj-Times* niet.

— Nopens den brand in den *Karlsruher* schouwburg (waaran wij in ons nummer van gisteren melding maakten) deelt het *Mannheimer Journal* mede: *»Onder de recongelukten noemt men een aanzienlijke familie, welke juist van Ludwigsburg hier aankwam en eene Engelsche familie, welke in de corridors verdwaald was geraakt; wijders spreekt men van vele ongekomen vrouwen en kinderen. Bij de politie zijn reeds ongeveer 70 personen (eene bevestiging dus van het gisteren door ons opgegevene getal) aangegeven, welke alleen te Karlsruhe vermist worden. De meeste lijken zijn tot asch verbrand, van velen vindt men slechts armen en beenen. Volgens de *Mannheimer Abend-Zig.* zijn thans 20 verbrande lijken in de lijkhuizen geplaatst. De geredde personen hangen een hartverscheurend tafereel op van den jammer en de ellende, welke op het toneel des brands heerste. Een tredig, diep-aandoenlijk schouwspel leverde elders en elders, broeders en zusters op, welke den gebroken nacht door, de vermiste familie-leden zochten onder de puinhoopen. Zij vonden ze meestal niet of — slechts, geraamten!*

Keulen, 5 maart. Men schrijft ons uit Pesti: *»Sedert den 20 februari begon de Donau zoo snel te wassen, dat in weinige uren de meeste straten en pleinen onder water gezet werden; de wijn in de meesten kelders ging verloren. Het arena en eene der kerken benevens eenige partikuliere huizen bezweken voor den golfslag en stortten ineen.*

— In de kleine Perzische stad *Khor*, stierf onlangs de prins *Murad-ali*, 85ste soon van den schah van Perzië, *Feth-ali*, die 104 (!) kinderen had, van welke er nog 39 leven.

ENGELAND.

Londen, 3 maart. De wet op het verschaffen van arbeid aan de Iersche werklieden is gisteren in het Hoogerhuis voor de tweede maal gelezen.

— De *Globe* meldt als zeker, dat prins *Albert* den post van kanselier der hoogeschool te Cambridge heeft aangenomen.

— Heden heeft te Londen eene talrijke vergadering plaats gehad, met het doel om eene soort van demonstratie tegen de lijfstraf te doen. Verscheiden aanzienlijke personen en leden van de beide Kamers, woonden deze vergadering bij. De markies van *Northampton* zat in deze vergadering voor, welke onderscheidene besluiten, tot het beoogde doel strekkende, heeft aangenomen; en, onder anderen, bepaald heeft een adres op te stellen aan de koningin, om H. M. te bedanken voor hare duidelijke verklaring in de troonrede ten opzichte van *Krakau*, en om tevens H. M. te verzoeken de noodige maatregelen te nemen tot afwendig der rampzalige gevolgen, die uit deze nieuwe daden van geweld, door Rusland, Oostenrijk en Pruisen ten opzichte van Polen bedreven, moeten voortspruiten en tot verachting van het onderdrukte volk van Polen had in de beste orde plaats, en al de redenen, welke het woord gevoerd hebben, zijn binnen de behoorlijke palen gebleven, ofschoon zij zich met kracht tegen den roof der drie Noordsche mogendheden hebben uitgelaten.

— De heer *Dunn*, de Dublinsche advocaat, die 100,000 £ schadevergoeding geëischt had van *Miss Burdet Coutts*, wegens voorgewende schending eener huwelijksbelofte, is door de uitspraak van de jury ge veroordeeld geworden tot eene maand gevangenisstraf en het stellen van 200 £ borgtocht bij de expiratie der straf.

FRANKRIJK.

Paris, 3 maart. In de zitting van heden is bij de Kamer der Afgevaardigden door de regering een nieuw krediet van 4 millioen franken aangevraagd, om de gemeenten te ondersteunen.

— Gisteren is alhier de hertog van *Polignac* overleden, ten gevolge eener langdurige en zwaarte ziekte.

— Uit Tanager wordt ind. 15 februari gemeld, dat *Abd-el-Kader* zich steeds in den omtrek van *Nedema* bevindt en weinig krijgsmagt had, daar hij gencodsaakt was geweest het grootste gedeelte zijner troepen te ontslaan wegens de schaarschte van granaat. Evenwel is hij met 100 soldaten als sommigen wel meesters zijne aankomelingen hebben en al zijn leger in het eerste bat, waaraan de wapenen op te raffen.

— Eenige dagen geleden sloegen in de omstreken van Doubs eene menigte menschen den berg af en vergaarden de laatste overblijfselen van een veldtoernooi, waaraan de soldaten van de republiek deelnamen. De soldaten waren dat de meesten dazer bedroefde lieden verboden goederen bij zich hadden, zood als: koffij, suiker en tabak, hen verzochten in het bureau te komen. De wachters die ondervocht werden, waaronder een veldwachter van den overledene bevonden, hadden eeno vele verbodene goederen bij zich, dat de anderen, zonder lang te dralen, de vlugt namen en den overledene aan zijn lot overlieten.

BELGIË.

Brussel, 4 maart. De Kamer der Vertegenwoordigers heeft gisteren de *Chambre* over het wetontwerp betrekkelijk de gouden munt hervat. De minister van Financiën heeft ingestemd met het ontwerp van *Chambre* over de gouden munt, die de strikte bestemming en gewigt van uitgebrachte munt en hetwelk daarna aangenomen is. In dat bestemd discussie heeft de minister van financiën aange-

digd, dat eerlang een wetsontwerp zou aangeboden worden tot het heffen van een regt op het Fransch biljeu.

Brugge, 3 maart. Gisteren avond en heden nacht hebben hier zware onlusten plaats gehad en zijn al de bakkerswinkels geplunderd geworden. Vier arrestatiën hebben plaats gehad, en op verschillende plaatsen in de stad is eene proclamatie aangeplakt. Sedert is de rust niet verder gestoord. Ons *Journal de Bruges* meldt, dat er eene deputatie van den stedelyken raad naar Brussel is vertrokken, welke aan het gouvernement eene som van 30,000 franken zal aanvragen, om aan den handwerksman het brood goedkoop te kunnen leveren, door de bakkers schadeloos te stellen.

Binnelandische berichten.

's Gravenhage, 5 maart. Het heeft Z. M. behaagd, den heer Vogel, componist van de nieuwe opera, *le Siège de Leide*, te benoemen tot ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw.

Groningen, 4 maart. Bergstora is alhier door het bestuur dezer stad aangebestemd het bouwen van een nieuw akademiegebouw voor deze hoogeschool, op de daartoe gelegde fondamenten, hetwelk, onder nadere goedkeuring, is aangenomen door den heer Pieter Jans van der Wal, te Leeuwarden, voor eene som van f 189,000.

Maastricht, 3 maart. Bij koninklijk besluit, van den 28sten der vorige maand, is aan de ridderschap van dit hertogdom magtiging verleend tot het houden van eene buitengewone vergadering, ten einde te voorzien in de vacaturen, ontstaan in het collegie van provinciale staten, door het overlijden van de heeren baron C. J. M. H. de Wynar van Kirohberg en jonkheer K. B. J. Simon de Vladerop, en door de verkiezing van den baron C. M. H. Weichs van Wenne, tot lid der Tweede Kamer. Men wil, dat de convocatie van dat ligchaam zal geschieden vóór den 8sten dezer, opdat de nieuw te benoemen leden nog deel zouden kunnen nemen aan de buitengewone vergadering der provinciale staten, op den 9den dezer te houden ter verkiezing van een lid der Staten-Generaal, in plaats van wijlen den heer baron Michiels van Kesteren.

Hier heeft eene geregte instructie plaats omtrent het vermissen van den heer S. k, officier van gezondheid van dit garnizoen, wiens lijk voor eenige dagen in de Maas, nabij de gemeente Elsloo, is opgevist.

Arnhem, 6 maart. In *de Tijd* leest men: »Wij vernemen van goeder hand, dat de Spanjaard Gepkens een verzoek aan den Koning heeft ingediend, ten einde uitstel te verzoeken van de uitvoering van het vonnis, tot dat de ingestelde procedure tegen Jan ter Linde zal zijn afgevoerd, in de verwachting, dat die procedure een nieuw licht over de zaak mogt spreiden, en zijne onschuld aan den dag brengen.»

Deze verzoeken worden nu nog niet geindigd. — Zoo strekt het ons tot genoege te kunnen berichten, dat de heer Löffel, den beroemden pianovirtuoos, ook onder ons zijne talenten zal ten toon spreiden, en bepaald op den 15den dezer alhier een concert zal geven. Het programma zal nader worden medegedeeld.

Mengelwerk.

Varia.

's Gravenhage; — februari.

Men leest in den *Constitutionnel* van 18 februari: »Wat wij zeiden omtrent de bezetting van Laxou door de Pruischen en de hooftvereenigings-acties, welke Holland wel zeker behoorde over Borneo te bezitten, is nu door de Pruischen overgenomen tot het afleggen van eene verklaring, waarvan wij acte nemen.»

»Onder voorwendsel van ons te wederleggen, zegt dat laatstgenoemd blad, dat Holland zich geenszins het vol en geheel bezit van Borneo toekent.»

Het *Journal de la Haye* is het gewoon orgaan van de Nederlandsche regering. Deszelfs verklaring is gewichtig. Zij geeft ons volkomen regt, want zij draagt bij om te betoogen, wat wij poogden te bewijzen, namelijk: dat de vestiging van een kantoortje op een groot grondgebied niet te bereiken is, welke dat kantoortje vestigde, te geregtigen tot de aanspraak op souterseinitie buiten de grenzen, binnen welke zij gezag oefent.»

Weder een bewijs hoe berberderlijk het *Journal de la Haye* is voor onze regten en belangen?

Na de St. Nicolaas-ridders, de ridders van den stijkstok! Schijnmen van de ruiters, de enoer van OLBRECHT VAN DE WITTE, waar waart gij, toen men in het koninklijk 's Gravenhage een ridder van de Eikenkroon Don Pasquale opvoeren zag! Waarlijk, wel leen wij onder eene «civiele» regering! En het buitenland weet niet meer wat te denken van het troepvoersend Nederland. Frankrijk

zelf begint er reeds glossen op te maken. En, niet de *Charivari*, niet de *Corcaire*, niet de *National* spotten er mede, maar het ernstigste en monarchaalste van al de Parijische bladen, *l'Époque* (18 februari): »THALBERG'S reis in Holland is gekendmarkt geworden door eene treffende episode. De beroemde pianist gaf te 's Gravenhage een concert, hetwelk de koning en de koningin bijwoonden. Na het stuk uit *Molse*, vond THALBERG in de *courteses* twee kamerheeren, van welke de eene hem eene prachtige, met diamanten omzette, snuifdoos overhandigde, en de ander hem de decoratie van de Eikenkroon aanbod, hem, namens den koning, verzoekende dezelve onmiddellijk aan zijn knoopsgat te hechten. THALBERG haaste zich te gehoorzamen en verscheen weder op het toneel om zijne fantaisie op *Don Pasquale* te spelen. Zoodra het publiek het hooge blyk van gunst, door den souverein aan den kunstenaar gegeten, bemerkte, stond de geheele zaal op en begon, naar de koninklijke loge gewend, uit al hare krachten te applaudisseren (!) het geschreeuw: *Leve de koning!* weergalmdo herhaaldelijk, terwijl de koningin, tot tranen geroerd (*émue jusqu'aux larmes*), hare applaussementen vermeugde met de toejuichingen der menigte.»

Hoe vertederend! De goede landskinderen, opgetogen van vreugde, bij het ontwafer der Eikenkroon in THALBERG'S knoopsgat, en dat wel *Don Pasquale* voorstellende. — Het landskind klappend en stampend en schreeuwend van vreugde . . . over de snuifdoos en de Eikenkroon van THALBERG, en nu eens *Leve THALBERG!* idem weder *Leve de koning!* gillende, terwijl de koningin, tot tranen toe geroerd, (of de koning mede weende, wordt niet vermeld) hare toejuichingen voegde bij de kreten der menigte! 't Moet ijsselijk aandoenlijk en zalvend geweest zijn! — Ik hoop er zal eene schilderij van worden vervaardigd? Er zal een gedicht op worden gemaakt?

Maar waarom was eigenlijk de koningin zoo geroerd? Tot nog toe worden de melodiën van *Don Pasquale* niet vertederend, maar grappig en lachwekkend gevonden. De decoratie in het knoopsgat, de klappende landskinderen, komen mij even weinig vertederend voor. Waarom was dus de koningin tot tranen toe geroerd?

Ik bid het *Journal de la Haye* dit bij gelegenheid eens op te hielden — ten einde soms het een of ander ongeloofig en vrijgeestig landskind niet vermoede, dat H. M. tot tranen toe lachte over het jubelend landskind, of op den inval kome, dat Hoogstdezelve laboreerde aan de griep.

A propos van THALBERG: — Op het laatste bal bij den Russischen minister, verhaalde mij mevrouw . . . een wedervaren van het BLISSE, toen hij, een jaar geleden, Parijs besocht. Een morgen, dat . . . die heer zich voorgenomen had twee tentes te maken, eene aan den generaal ROM ROUC, de andere aan den virtuoos THALBERG, vergiste zich onze edele vertegenwoordiger in de adressen en meende aan te schellen bij ROM ROUC, terwijl hij het inderdaad bij THALBERG deed. Op hetzelfde oogenblik opende THALBERG'S schoonspeler, LABLACHE, de deur, ten einde uit te gaan.

— Mijnheer de generaal ROM ROUC? vroeg hem het BLISSE.

— Die ben ik, antwoordde de kolos, met eene cyclopiasche stem.

— Gij de generaal ROM ROUC?

— Ik zeg u, dat ik het ben; hervatte de melodieuse reus.

— Maar men had mij verzekerd, dat de generaal niet hooger was dan mijne laars en dat hij eene stem had als een selsje?

— Mijne gestalte en mijne stem zijn, inderdaad, dusdanig, maar alleenlijk in het publiek; hier ben ik te huis, en gij begrijpt, dat ik mij op mijn gemak zet.

Ingezonden stukken.

De niet-toelating van den heer LEXLERQ tot de Tweede Kamer. — Een woord aan de Limburgers. (1)

In de *Arnhemse Courant* van den 26sten januari jl. werd met regt beloofd, dat de heer LEXLERQ, als zijnde in België geboren, ingevolge artikel 7 der grondwet, niet als lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal kon worden aangenomen. Het is hard gezegd, men, dat een ingezetene van eene provincie van het rijk, die aldaar getuigd is en eene aanzienlijke betrekking bekleedt, zal moeten verstoeken zijn van het voorregt om als afgevaardigde dier provincie op te treden, maar de grondwet heeft gesproken; *Lex dura sed ita scripta!*

Ofschoon wellicht menigpen den nieuw benoemde een plaatsje onder de kamerrecruten had gegund, was er noglans niemand, die aan de mogelijkheid geloofde, dat de deuren der Tweede Kamer voor hem ontsloten konden worden. Hij heeft dan ook niemand

(1) De inzender ziet minder moeijelijkheid in de vraag dan wij, moet zij echter, gelijk de meerderheid der Tweede Kamer niet hem meent, beslist worden! Maar is de onbilligheid daarvan zóódaer twijfel een nieuwe aandring tot herziening der grondwet.

bevreemd, dat de leden der Staten-Generaal, in hunne zitting van donderdag den elfden febrnari daar-aanvolgende, met eene overgrootte meerderheid, tot de niet-toelating van den heer LEXLERQ hebben besloten. Meer bevreemding heeft het, echter, veroorzaakt, dat Nederlands Cicero, deelnemende aan de discussie over de al- of niet-toelating van den heer LEXLERQ, met al het talent, hetwelk hem door Gods genade is geschonken, zijnen onderhoorigen ambtenaar, den president der regibank te Roermonde, in bescherming heeft genomen en de toelaatbaarheid van den heer LEXLERQ, als het gevoelen der regering, heeft verkondigd. Was het misschien, omdat de regering vreesde, dat de niet-toelating van den heer LEXLERQ wederom de voorstanders der grondwets-herziening wakker zonde schudden, dat zij, bij monde van haren minister van justitie, de onzinnige stelling kwam volhouden, dat men geboren Nederlander kan zijn, zonder in Nederland te zijn geboren. Men moet het gelooven; ja men mag het voor zeker houden, dat de regering zoo ijverig voor den heer LEXLERQ in de bres sprong, omdat zij zich, bij niet-toelating van dien heer, in het verschieft, met eene krachtige manifestatie; ten voordeele der grondwets-herziening — hare nachtmerrie, hare *bête noire* — bedreigd zag. En, inderdaad, de regering bedroeg zich in dit opzigt niet. De beslissing, welke de Kamer heeft genomen, heeft het groot aantal grieven tegen de bestaande grondwet nog met eene komen vermeerderen. Men heeft haar, zoo als de heer de KAMERBAAN bij de beraadslagingen zeide, op die lange lijst van artikelen geplaatst, die de herziening der grondwet zoo dringend noodzakelijk maken. Allerwege zal dan ook thans wederom op die zoo dringende noodzakelijkheid haif worden geweten. Maar vooral in Limburg, waar men tot dusverre zoo onverschillig scheen te zijn, wanneer het er op aankomt om verbeteringen in het staatsstuk te erlangen; vooral in Limburg, zeggen wij, zal zich nu meer en meer die noodzakelijkheid doen gevoelen, want voor dat gewest is de beslissing der Kamer allernoodlottigst. Honderde ingezetenen van die provincie verkeerden in hetzelfde geval als de heer LEXLERQ, en zullen, ten gevolge van diens verwijdering, op dezelfde wijze verstoken zijn om aan de raadpleging over 's lands belangen deel te nemen. Welan dan, Limburgers! ontwaakt uit den slaap, waarin gij tot dusverre gewikkeld waart. Het is meer dan tijd, dat gij u laat hooren. Gij liet toe, dat men in 1840, zonder u te raadplegen, het staatsstuk van 1840, gij gedoogdet, dat men uwe provincie als een wiggevel beschouwde, toen in het jaar 1845 door negen mannen, wier namen dankbaar in het hart van alle reu weldenkenden Nederlander staan gegrift, een voorstel tot grondwets-herziening werd gedaan, op een oogenblik, dat gij daaraan hadt kunnen medewerken, — toen zwoegt gij, toen waart er niemand onder u, die zich aan die kloeke maanstrak liet leiden. Ook uw afgevaardigde, de heer COMAUX, liet deze geschikte gelegenheid, om over de noodzakelijkheid der grondwets-herziening te spreken, met stilzwijgen voorbijgaan. Gij moet thans aan dat zwijgen de verkeerdheid inzien; dat het geboorde u tot los verstrekkende een spoorsteg zij om bij Zijne Majesteit, uwen ridderslijken koning, op herziening van het plegtanker van den staat aan te dringen. Maakt van uw grondwetslijc regt gebruik; diene requestanten petitiën in tot dat uwe stem door de regering verhoord worde! En, moeten uwe verzoekschriften zonder gevolg blijven, volgt dan de roepstem van een' uwer jeugdige landgenooten, die ontangs in eene wel-geschrevene brochure u de weg tot verkrijging eener betere grondwet heeft aangewezen; vereenigt u, rigt in uw midden gezelschappen op en dat icders leus zij: *bedaarde, maar standvastige strijdvoering door kracht van steunen, tegen het Beland, van sine eener radikale hervorming onzer staatsinstellingen!* C.

Geneeskundige burger-commissien van militairen.

In kleine plaatsen, waarin garnizoen, kunnen de officieren, al staat alle waarde te kaats en kunst ook gelijk, met dezen niet concurreren, indien de lasten de burgerpraktijk mogen uitoefenen, daar zij, hun traktement als hoofd-inkomen en die praktijk als toegeft beschouwende, dat alle belooningen, die zij quantitatief als qualitatief, zich vergenoegen, dat de civielen, dezelve konde kostwinning zijnde, voor alle naar het gebruik moeten rekouen, waarvoor hunne rekwisities ook hooger sijn.

Hierom zeker ook heeft het Z. M. behaagd, den militairen, met vermeerdering van hun traktement, alig burgerpraktijk te verbieden en hun desbetreffende in consult toe te staan, waarvan de bedoeling toch wel zal zijn, dat zij dezelve als vroeger geheel aan de civielen moeten overlaten en zó lang wachten, tot zij bij dezen in consult uitgesproken worden.

In B., echter, waar de hooge gepensioneerde militairen wonen, die, volgens uitspraak van de hooge overleeff, geheel onder de civiele geneeskundige regeling behooren, heeft juist het tegengestelde plaats, de militairen, namelijk, zijn als gewone medici bij alle burgers, vooral bij de genoemde gepensioneerden, als oude kennissen, blijven bestaan, en roepen eenen burger-dokter in consult, of later, vóór forma, om het recept te schrijven, dat bij; waarom men da ook bij de behandelingszichten zóó veel

van die consulten heeft, dat ze zelfs hon ton zijn geworden.

De waardige geneesheer (medicus dignus) rekest zich gewis ambshalve verplicht, om in voor hem twyfelachtige lekten, of het leven zijner patienten in gevaar brengende daden, te consulieren, dat is, het oordeel van zijne kunstgenooten in te roppen, hetwelk niet dan gewoonlyk tot een enkel consult of enkele conferentie bepaald, maar acht het verre benoeden de waardigheid van geheel de geneeskundige orde, dit onnooig, alleen om geldgewin, en dagelijks, ja naar het vermoegen der patienten, twee, drie zelfs meer-malen dagelijks, te doen, en van dit te zamen loopen een modespel te maken, waarom dan ook gedurende deze kwade praktijk vira burger-doctoren, waaronder twee gehuwden met kinderen, door bevingenoemd verbod uitslokt, de stad reeds weder hebben moeten verlaten, en elders hun beslaan te zoeken, welk lot, behalve de schryfmachines, allen wacht.

Door dit consult-gekoos verliest de waardige geneesheer alle ambitie, vooral wetende, dat, wanneer de patient niet spoedig genezen is, hij of eenen militair aan zijne zijde krygt, of, zoo hij dat niet wil, voor eenen militair, met dezelfde spijrijer medelidzaam maken; terwijl de spoedige en goede herstelling van den patient met de ambitie en hartelijke belangstelling van zijnen eersten arts in het nauwste verband staat.

Het is dus van het uiterste belang, hetzelfde ten spoedigste te doen ophouden, waartoe maar twee middelen geschikt schynen:

1o. Of den militairen docter, op straf van demissie, alle burgerpraktijk, dus ook in consult, te verbieden;

2o. Of — en nog beter — het te veel relatien onder de burgers krygen te beletten, door hen van tijd tot tijd, ten minste jaarlijks, te verplaatsen.

Steller dezex heeft dit alles per adres aan Z. M. den Koning bekend gemaakt, en doet het ook openlijk om het algemeen belang van al zijne lotgenooten te verzuimens-plaatsen, ten einde met allen eerbied en vreesdenheid zijne pogingen te ondersteunen.

Q. D. B. V. I.

Advertentien

NEDERLANDSCHE

Rhijn-Spoorweg-Maatschappij.

HET HOOFDBESTUUR DER NEDERLANDSCHE RHIJN-SPOORWEG MAATSCHAPPIJ brengt ter kennis van de Aandeelhouders, dat, ingevolge Artikel 13 en 13 der Statuten, en krachtens een besluit der Vergadering van het ALGEMEEN BESTUUR, gehouden den 29sten September laatstleden, de VIFDE STORING, ten bedrage van vijf ten hondert, of van f 12 per aandeel, is bepaald op den 12den April 1847.

De storting in Nederland zal op voormelden dag moeten geschieden bij de Associatie-Cassa, Heeren-gerecht, bij de Driekoningstraat, te Amsterdam, den 10 tot 12 ure, tegen aantekening op de Aandeelen, welke mitsdien sulken moeten worden aangehouden.

Amsterdam, den 2den Maart 1847.

Des Hoofdbestuur der Nederlandsche Rhijn-Spoorweg-Maatschappij, L. J. ENTHOVEN, President.

Ter Ordonnantie van hetzelfde, J. C. S. JACOB, Secretaris.

VERKOOP

HUIZEN, ENZ.

Te Zutphen, in de Keizerskroon aldaar staande, op Woensdag den 11den Maart 1847, des namiddags om drie uur, in het openbaar, bij inzet, geteeld, op 14 dagen later, zijnde den 31sten dfer maand, tezelfder plaatse en uren, fiscaal verkocht worden:

1o. Een kapitaal KOOPMANNSHUIS, in de Keizerskroon, ter gezegde kroon, No. 8, No. 24, Kadaster Sectie F., No. 838, waarin sinds jaren een Groenings-efaire en die in Steenkolen is inge-ondend, en Aantvaardbaar 14 dagen na den toelag.

2o. Een PAKHUIS en ERVE, in de Spiegeelsteent aldaar, Wijk B., No. 212, Kadaster Sectie F., No. 918, Aantvaardbaar als venen.

3o. Een DITO of LOODS, buiten de Masschpoort aldaar, in de voormelde Fransche Sloof; Kadaster Sectie F., No. 244, Aantvaardbaar dadelijk.

4o. Een DITO, dierzelver, Kadaster Sectie F., No. 252, Aantvaardbaar als venen.

5o. Een HUIS en ERVE, met Stal en Weide, ter gezegde kroon, op de Nieuwstad, Wijk A., No. 123, Kadaster Sectie E., No. 477, van onds als Eigenaars, benevens Stalling voor Paarden, bekend onder den naam van het Roode Hert. — Aantvaardbaar 14 Mei aantvaardende.

En 6o. Een Stal en ERVE, dierzelver, in de Roggenland, Kadaster Sectie F., No. 452 en 453, Aantvaardbaar 20 Junij aantvaardende.

Nadere Informatien sijn te bekomen ten Ka-antwoord van den Notaris LULLOFS, te Zutphen.

VOORLOOPIGE AANKONDIGING.

In den loop der maand Mei aantvaardende, zullen, te Zutphen, in openbare veiling gebragt en ver-koocht worden, de navolgende aanzienlijke, rantge-vende VASTE GOEDEREN, te weten:

1o. Het ERF en GOED, STAKEBRANDS-WEERD, gelegen op niet meer dan den twintig minuten afstand van de stad Zutphen, onder de ge-meente Warnsveld, huurschap Wichmond, tusschen den grindweg van gemelde Stad op Emmerik en de rivier des IJssel, bestaande in HEERENHUIS cum annexis, benevens TUIJNEN, KOEPEL WAN-DELINGEN en BOOMGEWASSEN. — het BOEREN-ERVE, Stakebrand met LANDSHEERSKAMER aan het Huis, en nog een Daghuurderswoning; en wijders de tot een en ander behoorende uitstekende BOUWLANDEN en UITERWAARDEN, alles aan en bij elkander, op te zamen groot 63 Bunders, 59 Roeden en 90 Ellen.

2o. Twee WEIDEN, de Bronkhorstermaat en de Koemate geheeten, gelegen als voren, aan de overzijde van voorsz. grindweg, respectie groot 5 Bunders, 17 Roeden en 10 Ellen, en 2 Bunders, 21 Roeden en 60 Ellen.

En 3o. Het BOEREN-ERVE, Fokking, gelegen in de gemeente en bij het Dorp Heugela, kwartier Zutphen, met de ook daartoe behoorende GRON-DEN onder Zelhem, bestaande alsoo in HUIS en verder GETIMMER HOF-, BOUW- en WEIDELAN-DEN, VELDGRONDEN, OPGAANDE BOOMEN, AKKERMAALS- en DENNENBOSSCHEN; in al-les ter grootte van 51 Bunders, 5 Roeden en 12 Ellen.

De Veiling van de voorsz. Goederen zal ge-schieden, zoowel ieder in massa als perceelsgewijze; en sijn inmiddels nadere informatien te bekomen bij den Notaris LULLOFS, te Zutphen. — Beie-ven-franco.

Met primo Augustus aanstaande, Uit de Hand te Koop:

Een klein HUISJE met TUIN. — Franco te be-vragen, onder Letters Q Q, bij den Boekhandelaar G. VAN ELDIK THIEME, te Arnhem.

AGENCIUR

DER DOOR Z. M. DEN KONING GEOTROUWERDE CIDER-FABRIJK

VAN DE HEEREN

VAN MEETEREN & MULLER

te Amsterdam.

Bovestaande Agentschap onlangs aan mij opgedra-gen zijnde, beveel ik mij tot commissien op dat ar-tikel aan in de welwillendheid van het publiek; zultende op de eerste aanvraag met proeven, enz. ver-zien worden.

GERR. MOS, 14, Kadestraat, E. 56.

+++ Puike AMERIKANISCHE GIJANO, te bekomen bij R. KRONENBERG, te Deventer, bij 1000 Nederlandsche ponden, tegen f 13.50 de 100 Nederlandsche ponden; bij kleinere partijen f 14.50 de 100 Nederlandsche ponden

ZADEN.

Onze gezerde begunstigers worden verzocht, ons hunne Commissien op DENNEN-, GRAS- en ALA-VERZADEN ten spoedigste in te zenden, om hun van puike kwaliteit en van de laagste prijzen te kun-nen doen jodaveren.

GEBR. SPRENGER, Expediturs en Commissionairs, te Arnhem.

De Ondergetoekende maakt door deze aan zijne gezerde begunstigers be-kand, dat hij hem zijn te bekomen: Perziken- en Abrikozen-boomen, 2-jarig gekoester, van goede kwaliteit f 1.75 per stuk; Prunus-boomen, 2-jarig gekoester, 50 cts. 3-jarig geleide 75 cts. per stuk; dito Morallen, van 40-70 cts. per stuk;

dito Prunus, 60 cts. per stuk; Nieuwe Rindboomen, Appelen en Peren vruchtdragende, 80 cts. per stuk; Hooge Mei-Kersen-boomen, zwaar van kroon en vruchtdragende, 50 cts. per stuk; dito Prunus in soorten, 70 cts. per stuk; Halve Mei-Kersen in soorten, Appelen- en Peeren-boomen, vruchtdragend, 50 cts. per stuk; Piramide-, Appelen- en Peerenboomen, vruchtdra-gend, 60 cts. per stuk; Tamme Fransche Kastanje-boomen, zwaar van stam, goede kroonen en vruchtdragend, 75 cts. per stuk; Moerbezie boomen, zware vruchtdragende, van verschillende grootten; dito Noo-ten-boomen; Struiken van Engelsche groote Bezen, vruchtdragend, in soorten, f 7.50 per 100 stuks; Palmen-boomen, van verschillende dikten; zware Kastanje-knippen, zwaar van kroon, en gebouwd Heester-Plantsoen, van 5-10 voet hoog, f 40 de 100 stuks, dito, andere soort, f 25 de 100 stuks; Engelsche Struikheesters, f 20 de 100 stuks; zware Jasmijn en Syringe-Plantsoen, f 15 de 100

stuks; Roode en Witte Engelsche Prunboomen, f 1.50 de 100 stuks; Confijt-, Ananas- en Amandel-Aspergie-Planten, 2-jarige f 1, 3-jarige f 1.50 de 100; Zilver- en Balsam-sparren, van 3-8 voet, van 25-50 cts. per stuk; Cederboomjes, van 3-8 voet, van 30-80 cts. per stuk; Azalea's, de schoonste soort, van 30-50 cts. per stuk; Rododendrum, van f 0.50 - f 1 per stuk; Hortensia's, zware struiken, f 5 de 25 stuks; Bonte Huisjes, in soorten, 60 cts. per stuk; Stamrozen, de fijnste en mediate soort, van f 0.75 - f 1 per stuk; Struik-rozen, in diverse soorten, de schoonste kwaliteit, f 10 de 50 stuks; Maandrozen, zware struiken, van 10-15 cts. per stuk; extra mooije Treuressen f 1.20 per stuk; Kamperfoelie in soorten, 50 cts. per stuk; Klamatis in soorten, 30 cts. per stuk; Sard-besien-planten, in 8 fijne soorten, ad 40 cts. de 100 stuks; Dalia's, extra schoone soorten, f 4 de 25 stuks; Chinesche Stokroosjes f 1.25 de 25 stuks.

Voorts meerder soorten van BLOEMEN en HEES-TER-GEWASSEN te veel om hier te noemen, al-les tegen civile prijzen. Ook sijn te verkrijgen beste RIET- en MOSCOVISCH-MATTEN tegen fa-brieke-prijen.

Boom- en Bloemhandel, aan den Utrechtschen Straatweg, Wijk G, No. 119.

De STOOMBOT-DIENST tusschen Rotterdam, Freeswijk en Culemborg, is gere-geld voor het Zomer-Sai-son, van af 1 Maart 1847, dagelijks, uitgezomen des Zondags.

Des morgens ten 9 ure van Freeswijk naar Rot-terdam, en alleen des Dingsdags een uur vroeger (ten 8 ure) van Culemborg naar Rotterdam.

Des namiddags ten 2 ure van Rotterdam naar Freeswijk, en alleen des Maandags doorevarende naar Culemborg.

In Correspondentie, door middel van Diligence en Trekschuiten, met de plaatsen van en naar Utrecht, op Amsterdam en Arnhem.

Nadere informatien kunnen bekomen wor-den, en ook plaatsen besproken bij den heer J. VAN DIJKSHOORN, in het stations-geboew van den Rijn-Spoorweg te Arnhem.

SECOND ET DERNIER

THALBERG et VRUGT,

Lundi le 8 Mars 1847,

à la Salle du Concert.

PROGRAMME.

Première Partie.

- 1o Air de l'opéra La Juvie; chanté par Vrugt.
2o Fantaisie sur des motifs de l'opéra Sémiramis, pour le piano; exécutée par THALBERG.
3o Variations de ROBE; chantées par VRUGT.
4o Prière de Moïse; exécutée par THALBERG.

Seconde Partie.

- 1o Adieu, de BETHOVEN; chanté par VRUGT.
2o Andante cantabile, et étude en la mineur; exé-cuté par THALBERG.
3o Adolf au tombeau de Marie; chanté par VRUGT.
4o Fantaisie sur des motifs de l'opéra Norma; exé-cuté par THALBERG.

On peut se procurer des billets d'entrée à f 1.50, chez M. VAN C. VAN DIJKSHOORN le jour du Concert à la Salle.

REGTSGEDING

... zijn te bekomen bij de Uitgevers J. AZ. DOIJER en G. VAN ELDIK THIEME, te Arnhem.

Markt prijzen.

Arnhem, 5 maart 1847. Oude Well van f 00.00 tot f 0.00; Nieuwe Well van f 18.00 tot f 16.00; Avggé van f 10.00 tot f 10.25; Boekweit van f 8.00 tot f 9.00; Garst van f 7.50 tot f 8.00; Fri-sche Daver van f 0.00 tot f 0.00; Voerhaver van f 2.50 tot f 3.00; Witte Hoanen van f 0.00 tot f 0.00; Paarde Hoanen van f 10.00 tot f 11.00; Graan van f 1.00 tot f 1.00; Groene Eruten van f 0.00 tot f 0.00; Geete Eruten van f 12.50 tot f 00.00; Koolnaad van f 0.00 tot f 0.00; Avelnaad van f 00.00 tot f 00.00; Kleernaad van f 32.00 tot f 00.00; Aardappels van f 4.00 tot f 4.25; Boter van f 0.60 tot f 0.70 het pond.

Waterlogie te Arnhem.

Den 6 Maart 1847. P. van der ... Boekdruker.